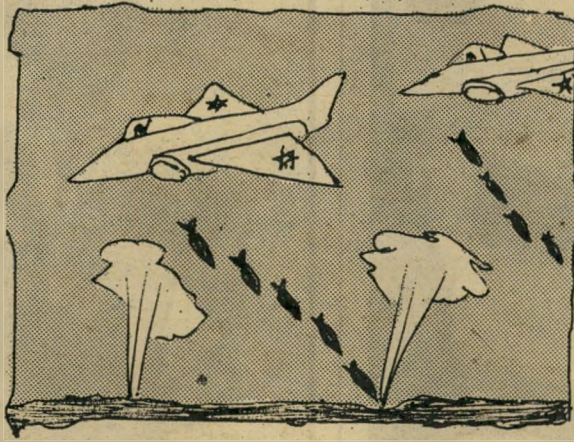

ראש הממשלה הודיע

ובטחון המדינה נשמר

מטוסינו דואנים לביטחון המדינה

לא מזמן הודיע ראש-הממשלה ושר "הביטחון" כי לא תיפול עוד קטישה אחת על קריית-שמונה. איך אומרים הילדים? לא נפלה אחת. נפלו הרבה. ולא רק על קריית-שמונה. גם על נהריה, וגם על ישובים אחרים בצפון.

אנשים נהרגו. אנשים אחרים נפצעו. יש אלמנות, יש יתומים, יש משפחות שכולות, יהיו הלוויות ממלכתיות ומחוזות קורע-לב.

ועכשיו הגיע הזמן להסביר למה שמתי במרכאות את המילים "ביטחון" ו"מחבלים". כאשר מישהו עושה פעולת-מנע רחבת-היקף שלפי עדותו שלו גורמת ליותר הרגים ופצועים בצד הישראלי ממה שהיה צפוי במהלך הרגיל (והכובא) של העיניים, הוא לא ממונה על הביטחון, אלא על ה"ביטחון". כאשר מישהו מוכה בצורה קשה, מוחצת, נוראה, איומה, ואחרי זה מגיב בצורה יותר פוגעת, יותר חזקה, יותר אכזרית, הוא לא מחבל, הוא אשף.

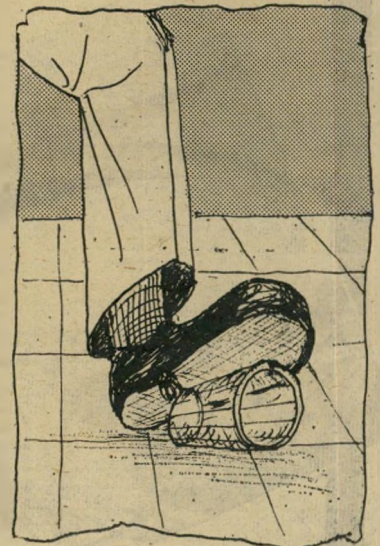
זוהי כל התורה כולה על רגל אחת. מילחמתנו ב"מחבלים" נמשכת כבר זמן רב. זו לא הפעם הראשונה שאנו שומעים שמצטבר אצלם נשק רב. זו לא הפעם הראשונה שכוחות "הביטחון" של ישראל מנחיתים על "המחבלים" מכות קשות. זו לא הפעם הראשונה שבעיקבות

השבוע
עובר
ושב
מאת
שלמה
פרנקל

איך קרה

הדוד אברשה ניסה לפלח בצקית-כבד מהמגש, אבל הדודה מאניה חבטה במ" הירות על כ"י-דו המושטת. "זה לא יפה לאכול לפני החופה", אמרה, והדוד אברשה נאנח והסתכל בקינאה בדוד מנדל, שזלל בצקיות באין מפריע בשולחן הסמוך. "מי יתנני אלמן כמו מנדל", חשב לעצמו הדוד אברשה. קרוב יותר לשולחן המחוננים ישב הדוד מוטלה מהצד של הכלה, וזימזם לעצמו מנגינה פולנית ישנה, כמו שעשה תמיד כשהיה בגילופין. בשולחן המחוננים עצמו היה דוד מנחם שקוע בשיחה מרתקת על ההיסטוריה של קהילת לבוב עם דודה הד"ר פאניה שתחיה מהצד של החתן, והעירף מדי פעם מבטים גאים בבתו, שנראתה יפה כל-כך בשימלה הלבנה. "הוי, הוי, הוי, אילו רק היה זאב יכול להיות פה!" חשב דוד מנחם לעצמו.

ואז, פיתאום, היתה תכונה מסביב לכיסא שעליו ישבה הכלה וקיבלה ב-

כך התחיל הכב

סבלנות את נשיקות האורחים והאורי- חות, כשאמה עומדת עליה ומקפידה לנגב מלחייה של הבת את סימני ה" שפתון שהשאירו הדודות. הכלה הובלה אל הפתח, ועוד בטרם הגיעה לשם פתחה התיזמורת בנגינת מארש החתונ" נה. הדוד אברשה ניצל את ההזדמנות שניקרתה לו, וסילק סוף-סוף בצקית- כבד מהקערה, בעוד אשתו מתבוננת, כשדמעות בעיניה, בזוג הצעיר.

וכך הובל הזוג אל החופה לצלילי התיזמורת שטיפ-טיפה זיפה בטונים הגבוהים, ודוד מוטלה לגם עוד כוסית אחת קטנה, מה שלא יהיה.

הרב במדים נשא נאום נפלא, שחימים את כל הלבבות, ואחרי-כך הלביש החתן

על כבוד הדת

יתכן, פשוט לא יתכן. "נניח", האיש בראש השולחן נכנע, "מה בקשר לאיסור נישואין אזרחיים בכלל לאזרחים ישראלים?" גם ההצעה הזאת נדחתה אחרי ש- נציגי האלוהים עלי אדמות עיינו ב- רעיון, ואחד מהם אמילו יצא למיסדרון לשוחח עם הרבנים בטלפון. "ולחכמים גיור כהלכה בחוקי-השבועות? גם בעד זה הייתי תמיד", אמר האיש בראש השולחן, מנחם בגין, ואין צורך לומר שמועצת-גדולי-התורה דחתה גם את הרעיון הזה. ככה התנהל המשא- והמתן הקואליציוני, כאשר מנחם בגין מנסה לשמור על כבוד הדת, ואילו נציגי המפד"ל, אגודת ישראל ותמ"י דוחים את רעיונותיו ביגלל נימוקים אלקטוראליים, וכל מה שמעניין אותם זה לא כבוד הדת, אלא תיקים, מישי- רות וכסף לבחוריי-ישיבות.

"נו, אז מה דעתכם שנעביר את ה" כדורגל לאמצע השבוע?" שאל האיש שישב בראש השולחן, "שכן, כידוע, גורם הכדורגל הזה לחילול-שבת המוני. אני תמיד הייתי בעד זה." שלושת חובשי הכיפות השחורות ש- ישבו מצד ימין החליפו מבטים, והתי- חילו להסתודד. גם שני חובשי הכיפות משמאל החליפו מילים מהירות. ראשונים לדבר היו בעלי הכיפות השחורות. "אנחנו לא חושבים שאפשר להעביר דבר כזה. אין לגזור על ה" ציבור גזירה שלא יוכל לעמוד בה", הודיע דוברם לבן-החזק. "לא, בא בחשבון!" הודיע בעל הכיפה הסרוגה, הצעירצ'יק משמאל. "זה יג" רום לפרוד בעם."

גם נציג הקבוצה השלישית התעורר לחיים. הוא היטיב את הכיפה שעל ראשו, ניקה את גרונו, וטען שזה לא

שישים שניות

על שישים שניות

אלה הן שישים שניות על שישים שניות. בשישים שניות אפשר לומר בין מאה למאה-ועשרים מילים. על כל נושא בעולם אפשר לומר מאה עד מאה- ועשרים מילים. כאשר מישהו שלא ידע כלום באותו נושא ישלחו דובר שומע שישים שניות באותו נושא, הוא ממשיך לא לדעת כלום באותו נושא, או ב- מיקרה הגרוע, יודע רק אמת חלקית שבמרבית המיקרים גרועה משקר. כאשר מישהו יודע משהו באותו נושא, לא מוסיפות לו שישים השניות הללו ולא כלום. כאשר מישהו יודע הרבה באותו נושא, גורמות לו שישים השניות הללו לצחוק גדול. לכן, או שיתחילו לעשות שלוש דקות על הנושא, או שיפסיקו לטרוטר במוח. אלה היו שישים שניות על שישים שניות.

את הטבעת על אצבעה של חסיה בגין, שמיד לאחר שבירת הכוס העטופה ב" נייר פרגמנט ציבעוני הפכה להיות חסיה מילוא.

וכך בדיוק התחילה הקאריירה הפו- ליטית המסחררת של רוני מילוא ה- צעיר, אחיו, בשרו ודמו, של החתן.

ומעתה גם קרובי-משפחה קרוב מאוד של מנחם בגין.

וכל מי שמנסה להבין מדוע משמיע הח"כ הצעיר רוני מילוא כל-כך הרבה רעשים, צריך לזכור שבגין הודיע שיפרוש בגיל שבעים, או, מקסימום, בסוף ה- קדנציה. המאורע המשמח שתואר לעיל יעזור לרוני הצעיר עד אז, ולא עוד. ומכיוון שלרוני הצעיר כבר אין אחים ואחיות פנויים, וגם בתו של יעקב מרידור נשואה כבר, כידוע, לזמר יגאל בשן, ברור שעליו לבסס את מעמדו תוך זמן קצר, קצר ביותר.

כבוד הדת הפקר